IANCU ŞERBAN POPA - DIN TRECUTUL MARILOR CĂPITANI COSMICI

CUVÂNT INTRODUCTIV

Stimaţi cititori,

Vă rog foarte mult să nu treceţi cu vederea acest cuvânt introductiv.

Cer scuze pentru faptul că am introdus în această poveste stiinţifico-fantastică numele meu. Vina o dau pe visele mele care, aşezate într-un chip raţional, au alcătuit această poveste, şi, precum se ştie, în visuri oamenii se visează mai ales pe ei.

Această poveste ştiinţifico-fantastică închipuie viaţa unor oameni ce au trăit în anii 10669-99989 şi poate chiar mai mult.

Dar nu vreau să vă povestesc eu ce este înăuntrul acestei cărţi, lăsându-vă dumneavoastră onoarea de a afla conţinutul.

ARES

1. O poveste de dragoste sau altceva ?

Anul 2030, România. Asistăm la o întâlnire (de dragoste oare ?) în unul din parcurile unui oraş.

— Bună, Iancule. Bună ...

- în ultima vreme eşti cam visător... şi prea te omori cu calculele !

— Kt, lasă ! Nu-i prima dată când mi-o spui ...

— Atunci ?

— Atunci, ce ?

— Ce ai de gând ?

— O să dispărem ! murmură visător tânărul.

— Iar începi ? Nu mai termini cu... cu — prostiile astea ?

— Prostii ? Nu mă cunoşti ! murmură tânărul mai departe,

— Aş ! puse tânăra capăt discuţiei. Ştiu de ce eşti capabil ! urmă ea în şoaptă.

— Ah, nimicuri ! . ..

... Apoi, în data de 30 Decembrie 2030 ...

— Bună !

— Bună...

— Tot visător ?

— Nu, altcumva . .. zise tânărul zâmbind sălbatic.

— Atunci, cum ?

— ... O să ne întâlnim în 2031. 1 — El. şi cum eşti acum ?

— Sarcastic, sălbatic ! asta da ! Adio . .. Şi, rinţind. tânărul se îndepărtă.

Anul 2030 era pe sfârşite. Intr-un loc pustiu, în portul Constanţa, un tânăr cumpăra un vaporaş ...

ASTIR

Oceanul se zbuciuma de vreo trei zile. Pe puntea unui mic vas, un tânăr priveşte în zare.

— Pst, hei !

— Mai avem mult ? întrebă matelotul.

— Nu prea. Dar se apropie furtuna-

— Cred şi eu. Se leagă vasul de parcă ar fi o coajă de nucă.

— Adevărat, dar cu te cheamă?

— Petcr Nemo. Unii zic despre mine că seamăn cu acel căpitan Nemo. Alţii îmi zic Astir, fiindcă vreau să fac liceul de astronautică.

Tânăpil, pe nume [ancu, lăoea o călătorie neobişnuită Kl dorea neapărat să ajungă în triunghiul Ber-mude'or. Acolo, urma să fie debarcat pe una din insule.

Brusc, tânârul se dezlipi de balustradă şi intră în cabina căpitanului, urmai de Nemo.

— Căpitane, se apropie furtuna, mai bine zis uraganul. Dar mă veţi debarca pe insulă ,chiar dacă se va lovi de fundul apei.

Căpitanul mormăi ceva asemănător cu „bine" şi desfăcu o hartă.

— Vă debarc pe „Casiopeea", nu ?

— Atunci, în jumătate de ora ajungem. Pregăteşte barca de salvare, Nemo. Încarcă şi ceva hrană.

Deodată, vântul se înteţi şi se auzi un urlet lugubru, care altora le-ar fi îngheţat sângele în vine. Nemo se cutremură.

— Gorgona !

— Matelot, încarcă tot ce e preţios în barca de salvare. Va trebui să scufund vasul.

— Într-adevăr, numai aşa poţi scăpa de Gorgona. În două minute, toate instrumentele, bagajele şi hainele fură urcate în barca de salvare, care fu lăsată la apă.

De-abia se depărta barca de salvare, când. În spatele ei se ridică o jerbă de flăcări albăstrii şi se auzi O bubuitură puternică

— Sărmanul „Donarium" !

NOTĂ : Unele denumiri geografice sunt reale.